

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

9.nodaļa: Daba. Dzīvnieki. Cilvēks.

453.

Nabaga cilvēcei, kas iegājusi strupceļā ar savu vienpusīgo materiālistisko domāšanu (arī baznīca kalpo materiālistiskajiem pamatiem un vajadzībām), vairāk nekā jebkad vajadzīga Augstākās Pasaules un Guru-Hierarha vadošā sākotne. Cilvēce slimo ar pašdisciplīnas trūkumu un domāšanas haotismu. Pret vadošo sākotni, pret disciplīnu, pret sadarbību sacelšas, pirmkārt, vakarējie vergi. Vienīgi gara valdnieks saprot, kas ir Hierarhija, jo, lai valdītu, vispirms jāprot paklausīt. Vadošās sākotnes principam jānostiprinās cilvēces apziņā, ja tā grib progresēt. Bet jebkurš fanātisms ir drausmīgs, jo tas rada gara tumsību un beidzas ar izkropļojumiem. Tas ir patiesās atdevības un cienīšanas antipods.

454.

Vajag savākt gara bruņojumu, kad zemes tvirtne dreb. Vai kalni var izbīties un kokus pārņemt šausmas? Protams, var, ja to gars pieskāries attīstītai cilvēka apziņai. Bet vai ezers var priecāties un puķes būt jautras? Protams, var, ja tie var nolūst un sakalst no cilvēka skatiena. Tādas ir attiecības starp zemākiem un augstākiem Hierarhijas ķēdes locekļiem. Tikai visai izsmalcināts gars spēs rast sevī apņēmību klintī atzīt savu brāli.

455.

Ar katru dienu Dabā un Cilvēkos kāpinās spriegums. Tāpēc var iedomāties, kas gan notiek ielejās, ja pat kalni prasa sevišķus līdzekļus. Patiesi, juku laiks, bet jūs zināt panaceju.

456.

Vajag pierunāt cilvēkus saglabāt savas vērtības. Vislielākais Zemes sīkstulis bieži ir planētas izšķērdētājs. Ja nodibināsies Jaunā Pasaule, tā atnesīs mīlestību uz Dabas vērtībām un tās sniegs viņam vislabāko dzīvības būtības emulsiju. Jo vajadzēs no pilsētām pārvietoties Dabā, un vai patiešām uz smiltīm? Katrā pasaules daļā izveidojušies smilšu okeāni. Tāpat arī cilvēku apziņu sadrumstalojusi ļaunprātība. Ikviens tuksnesis kādreiz bija ziedoša pļava. Nevis Daba, bet paši cilvēki ir iznīcinājuši puķes. Lai doma par Uguns parādību piespiež padomāt par saudzību.

457.

Bieži nojaušama dabas skanēšana. Senatnes tautas pat uzminēja noteiktas miera vai nemiera skaņas. Bet zinātniski šādu parādību var iztulkot kā ugunīgo cēloņu izraisītu. Jo skan Uguns viesuļu vilņi, jūtīga auss spēj pat pilnīgā klusumā sadzirdēt šo vareno skanēšanu. To pašu vibrāciju saskaņojumu iespējams saklausīt arī Zemes trokšņos. Stāsta, ka Laotse bieži sarunājies ar ūdens kritumiem; tā nav pasaka, jo viņš klausījās Dabas skanēšanu un uzasināja dzirdes jutīgumu līdz vibrāciju kādības atšķiršanai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

9.nodaļa: Daba. Dzīvnieki. Cilvēks.

458.

Atcerēsimies seno ķīniešu stāstu par aizslīdošajām Pavēlēm. Kāds gājis garām astoņu svētlaimīgo mītnei un ieraudzījis nodarbības, kuras viņam likušās dīvainas. Viens svētlaimīgais skraidījis un centies lēkāt. Kad cilvēks jautājis, kāds iemesls šādai rīcībai, svētlaimīgais atbildējis: “ķeru Aizslīdošās Pavēles.” Otrais svētlaimīgais turējis rokas virs uguns un stāstījis par tām pašām aizslīdošām Pavēlēm. Trešais stāvējis aukstā Avotā un arī runājis par tām pašām aizslīdošām Pavēlēm. Tā astoņi Svētlaimīgie sasprindzējuši savus spēkus tiecoties uz Augstākajām Pavēlēm. Garāmgājējs nodomājis: “ja jau svētlaimi sasniegušajiem vajag tik saspringti tiekties uz izziņu un Pavēļu pieņemšanu, tad cik daudzkārt vairāk gan man būtu jānododas visāda veida saspringtībai, lai tikai neaizslīdētu garām Augstākā Griba. “Šajā stāstā var saskatīt dažus derīgus jēdzienus. Pirmkārt, patiešām, vissaspringtākais stāvoklis var sekmēt transcendentālo uztveri; otrkārt, svaidītā stāvoklis vēl nepaglābj no Augstāko Nolikumu garām palaišanas briesmām; treškārt jābūt gataviem uz visādiem sasprindzējumiem: lai tikai iekļautos harmonijā ar Augstāko Pasauli. Aizslīdošās Pavēles, cik bieži tās aizjoņo izplatījumā un atgriežas atpakaļ nepieņemto sūtījumu Glabātuvē! Jābrīnās, ka nav pat pieņemts runāt par aizslīdošajām Pavēlēm. Kāds savā neattīstībā nosmīn, kāds lepnībā nopel, kāds cietsirdībā apvainojas. Tā katrs savā veidā nonievā Ēterī viegli aizslīdošās Pavēles. Tā senais ķīniešu stāstos var atgādināt, pievērst uzmanību Aizslīdošām Pavēlēm.

459.

Daudz kas nespēj atzīt notikumu tempu: ar šo teicienu es saprotu ne vien cilvēkus, bet arī Dabu. Negaidītie klimatiskie skarbumi nepievērš cilvēku uzmanību. Bet šādu sacelšanos slepenā policija novērst nespēj. Bet tā jau notiek un iedarbojas uz smadzenēm. Mēs, protams, pazīstam ideju dzīvi, kuras nevar pārtraukt neviena paaudze, bet cilvēki netic idejām.

460.

Ārējā tiekšanās izpaušme uz Labā Mācību nepacels apziņu, nepaplašinās domu, neatklās plašu apvārsni. Jo tikai iedziļināšanās pašā gara dzīves būtībā dos vajadzīgo spēku pacelties līdz Augstākajam Tēlam. Katra tiekšanās dziļumā nesīs jaunu gara iedziļināšanos daiļuma gaismā. Gara spēki ir Kosmiskās Uguns piesātināti. Patiešām, apziņa var tuvināt Smalko un Ugunīgo Pasauli. Tiekšanās uz Pasaulēm nozīmē gara un sirds dziļumu iepazīšanu. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli apzināsimies tiekšanos uz gara un apziņas atdzimšanu.